

Landbruks- og matdepartementet

Vår ref:
14/3974-5-PGJ

L.nr.
13867/14

Arkiv:
V83 &13

Deres ref:
07/1191-

Dato:
20.05.2014

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING - NY FORSKRIFT OM PLANLEGGING OG GODKJENNING LANDBRUKSVEIER

Snåsa formannskap har i møte den 12.05.2014 behandlet sak 112/14 og fattet slikt vedtak:

Snåsa formanskaps vedtak:

Snåsa kommune tar ny *Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier* til etterretning med følgende unntak:

1. Det synes unødvendig og unødig byråkratisk med ny behandling og godkjenning for oppgradering og opprusting til dagens standard (vergnormal 2013) av gamle skogsbilveger bygd etter skogsvegnormalen fra 1997, 1982 eller tidligere.
2. Massetak må kunne tjene veger som naturlig sokner til det respektive massetak når formålet er landbruk og landbruksveger. Dette uten noe krav om at massetaket skal være relatert til vegen som det ligger ved. For massetak som også skal tjene andre formål, offentlige veger, private veger, industrielle formål osv., er godkjenning etter plan- og bygningsloven naturlig.

Begrunnelse:

Uttalelsen er ikke noe enkeltvedtak etter forvaltningsloven og krever således ingen begrunnelse.

Dette til Deres orientering.

Jijnjh heelsegh / Vennlig hilsen

Per Gjellan
/Enhetsleder landbruk

Vedlegg: Samlet saksframstilling

Kopi: Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Snåsa skogeierlag

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Snåsa formannskap	12.05.2014	112/14

HØRING - NY FORSKRIFT OM PLANLEGGING OG GODKJENNING LANDBRUKSVEIER

Vedlagte dokumenter:

1. Høringsbrev fra Landbruks- og matdepartementet, datert 11.04.2014.
2. Utkast til ny Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier

Hjemmel for behandling:

- Saken sorterer under Formannskapetets saks- og fagområde.

Saksopplysninger:

Landbruks- og matdepartementet har i brev av 11.04.2014 sendt utkast til ny forskrift på høring.

Foreliggende utkast viderefører i all hovedsak gjeldende forskrift. Det er gjort noen presiseringer og endringer. De viktigste er som følger:

1. "Landbruksvirksomhet", er gitt en noe videre definisjon enn "landbruksformål" i gjeldende forskrift. Innholdet i begrepet "annen næringsvirksomhet med grunnlag i landbruksressursene på eiendommen", må ses i lys av økt vektlegging av å bruke alle ressurser på landbrukseiendom aktivt for økt verdiskaping. Departementet legger til grunn at veilederen [T-1443 "Plan- og bygningsloven og Landbruk Pluss"](#) vil være en rettesnor for en avgrensning av hva som kan omfattes av begrepet. I tråd med dette skrives det videre: «Veier i forbindelse med etablering av f.eks. boliger, hyttefelt og småkraftanlegg vil måtte reguleres etter plan- og bygningsloven».
2. "Ombygging av landbruksvei" defineres og avgrenses aktiviteten mot ordinært vedlikehold. Med vedlikehold her forstås tiltak som har til formål å opprettholde veiens standard slik den var da veien ble bygget.
3. Det foreslås at forskriften skal omfatte nybygging og ombygging av landbruksveier hvor landbruksvirksomhet utgjør hovedformålet. Det forutsettes at "hovedformålet" skal dokumenteres med økonomiske beregninger av nytten for landbruksvirksomhet, vurdert opp mot eventuell annen nytte som faller utenfor begrepet landbruksvirksomhet. Departementet legger til grunn at nytten av veien for landbruksvirksomhet må utgjøre minst 50 pst. av samlet nytte for å være "hovedformål". Dersom nytten for landbruksvirksomhet er mindre enn 50 pst. forutsettes det at kommunen behandler søknaden etter plan- og bygningsloven.
4. Forskriften omfatter også massetak langs veitraseen når massetaket er relatert til den omsøkte veien. Massetak som skal betjene flere veier eller til andre formål forutsettes behandlet etter plan- og bygningsloven.
5. Veiledende i forhold til om et tiltak skal være søknadspliktig eller ikke står det: «Departementet legger til grunn at "korte strekninger" kan forstås som tiltak på om lag 50 meter og "lite areal" for tiltak på om lag 150 m². Videre kan "vesentlige avvik fra opprinnelig terrengnivå" avgrenses til om lag 1 meter. Disse størrelseskriteriene er av veiledende karakter. Om et tiltak faller inn under

forskriftens virkeområde eller ikke må ta utgangspunkt i en konkret vurdering av tiltaket og virkningene det vil ha på stedet».

6. I tillegg foreslås det at det i søknaden skal framgå hvordan hensynet til å minimere faren for erosjon, masseskred og viktige miljøverdier mv. ivaretas i forbindelse med tiltaket, jf. tredje ledd.
7. I nytt tredje ledd kreves det at det i vedtaket om godkjenning av landbruksvei er gjort vurderinger etter naturmangfoldloven kapittel II.
8. I første ledd foreslås det at kommunen kan stille vilkår om vedlikehold for godkjenning av tiltaket. Dette må særlig ses i sammenheng med at vedlikehold av veien kan påvirke faren for erosjon og masseskred, uavhengig av om det gis tilskudd til veien eller ikke.
9. Departementet foreslår to nye bestemmelser for å tydeliggjøre hjemmelsgrunnlaget for straff og øvrige sanksjoner ved brudd på forskriften. Dette fremgår av §§ 4-4 og 4-5. For øvrig er kapittelet oppdatert i samsvar med gjeldende regler.
10. Departementet viser også til at Regjeringen vil utvikle ”inngrepsfrie naturområder” (INON) som verktøy i arealpolitikken, jf. Sundvolden-erklæringen. Departementet vil med bakgrunn i dette foreslå å fjerne begrensningen i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket, § 5 andre ledd, om at tilskudd ikke skal gis til bygging av permanente veier som fører til reduksjon av ”villmarkspregete områder”.
11. Departementet tar sikte på å utarbeide et rundskriv til forskriften.

Det vises ellers til høringsbrevet av 11.4.2014 og utkast til ny forskrift som er vedlagt dette, jf. vedlegg. Høringssvar sendes til Landbruks- og matdepartementet, post@lmd.dep.no, innen 6. juni 2014.

Vurdering:

De omtalte endringene og presiseringene i nummerert rekkefølge i saksopplysningene, vurderes tilsvarende i nummerert rekkefølge under.

1. Vurderingen av hva som inngår i landbruksbegrepet er i første rekke en videreføring av gjeldende praksis, men dette er nå knyttet opp mot LMD sin veileder fra 2005, «Landbruk Pluss». Det er presisert at boliger, hyttefelt og småkraftanlegg skal reguleres etter plan- og bygningsloven. Det forekommer naturlig og logisk at adkomst og veger til slike anlegg ikke skal behandles etter landbruksveiforskriften, all den tid alt annet som knytter seg til slike anlegg har vært og er regulert etter plan- og bygningsloven eller annet lovverk.
2. Konsekvensen av avgrensningen mellom ombygging og vedlikehold kan synes å bli at opprusting og forsterkning av skogsbilveger bygd etter tidligere normaler, skogsvegnormalen fra 1982 eller landbruksvegnormalene fra 1997, er søknadspliktige. Dette selv om vegen har tjent som skogsbilveg og i fortsettelsen skal tjene samme formål. Det blir i tilfelle en endring i forhold til praksis, som kan synes unødvendig og unødig byråkratisk. Det eneste må være om oppgraderingen medfører vesentlige terrenginngrep. Nye massetak eller lignende skal selvsagt uansett godkjennes.
3. Det vurderes å være en grei avgrensning mot andre veger og behandling etter annet lovverk at grensen for landbruksinteresser settes til 50 % eller mer om vegen skal og kan behandles etter landbruksvegforskriften.
4. Avgrensningen for massetak mot behandling etter annet lovverk savner en faglig forankring og viser framfor alt liten kunnskap om praksis. Med et minimum av kjennskap til kvartær- og berggrunnsgeologi, vil man vite at framfor alt egne løsmasser (naturgrus i form av glasifluviale avsetninger) ikke er matematisk likt fordelt på den enkelte eiendom eller veg. Et system der hver enkelt jord- eller skogbruksveg skal ha sitt grustak og ellers bare kan få tak i egne grusmasser fra massetak godkjent etter plan- og bygningsloven, vil by på utfordringer i forhold til det som er dagens praksis. Så lenge grusen går til landbruksformål, jord- og skogbruksveier, bør det være kurant at et massetak betjener flere veger. Marked og transportkostnader vil uansett begrense omfanget av salg av grus til andre landbruksveger fra slike massetak. Det enkelte grustaket vil betjene landbruksveger i nærområdet. Slik har det vært og slik bør det være.

5. I stor grad bør det være opp til det lokale skjønnnet å vurdere om et tiltak er søknadspliktig eller ikke. 50 m lengde, 150 kvadrat areal og 1 meter terrengnivå kan i så måte være en rettesnor.
6. Det er liten tvil om at vegbygging, landbruksveger inkludert, i skredutsatte områder kan bidra til å forsterke skredfaren. Sønn sett synes det naturlig at det skal være en del av vurderingsgrunnlaget når søknader om vegbygging vurderes. Vurderingene i forhold til miljøverdier er godt innarbeidet.
7. Vurderinger etter naturmangfoldloven er godt innarbeidet.
8. Muligheten til å sette vilkår, særlig slik det nevnes om vilkår knyttet til vedlikehold i skredutsatte områder, synes rimelig og fornuftig. Det er slik at om vegkropp og stikkrenner ikke holdes ved like, kan vannet ta nye veger. I skredutsatte områder kan slikt få store konsekvenser. Det er i slike tilfeller ikke annet enn rett og rimelig at det følger en forpliktelse med en tillatelse til å bygge veg.
9. Straffebestemmelsene etter forskriften er brakt i samsvar med straffebestemmelsene i den nye skogloven fra 2005. Endringene i forskriften er en naturlig konsekvens av det.
10. Den foreslåtte endringen i forhold til INON og tilskudd til bygging av skogsveger berører ikke landbruksvegforskriften, men gjeldende forskrift om tilskudd i skogbruket. Bestemmelsen om at det ikke skal gis tilskudd til bygging av veger inn i villmarksområder (INON sone 1) kan uansett synes unødvendig. Endringen synes naturlig, særlig om INON avvikles som verktøy i arealpolitikken

Rådmannens forslag til vedtak:

Snåsa kommune tar ny *Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier* til etterretning med følgende unntak:

1. Det synes unødvendig og unødig byråkratisk med ny behandling og godkjenning for oppgradering og opprusting til dagens standard (vergnormal 2013) av gamle skogsbilveger bygd etter skogsvegnormalen fra 1997, 1982 eller tidligere.
2. Massetak må kunne tjene veger som naturlig sokner til det respektive massetak når formålet er landbruk og landbruksveger. Dette uten noe krav om at massetaket skal være relatert til vegen som det ligger ved. For massetak som også skal tjene andre formål, offentlige veger, private veger, industrielle formål osv., er godkjenning etter plan- og bygningsloven naturlig.

Begrunnelse:

Uttalelsen er ikke noe enkeltvedtak etter forvaltningsloven og krever således ingen begrunnelse.

Behandling/vedtak i Snåsa formannskap den 12.05.2014 sak 112/14

Behandling:

Ingen andre forslag ble framsatt.

Votering.

Enstemmig vedtatt.

Snåsa formanskaps vedtak:

Snåsa kommune tar ny *Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier* til etterretning med følgende unntak:

1. Det synes unødvendig og unødig byråkratisk med ny behandling og godkjenning for oppgradering og opprusting til dagens standard (vergnormal 2013) av gamle skogsbilveger bygd etter skogsvegnormalen fra 1997, 1982 eller tidligere.
2. Massetak må kunne tjene veger som naturlig sokner til det respektive massetak når formålet er landbruk og landbruksveger. Dette uten noe krav om at massetaket skal være relatert til vegen som det ligger ved. For massetak som også skal tjene andre formål, offentlige veger, private veger, industrielle formål osv., er godkjenning etter plan- og bygningsloven naturlig.

Begrunnelse:

Uttalelsen er ikke noe enkeltvedtak etter forvaltningsloven og krever således ingen begrunnelse.